

عنوان مقاله:

بررسی میزان پایداری محله بر اساس شاخص های توسعه پایدار (نمونه موردی: بلوار پاسداران شیراز)

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی افق های جدید معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

ساره افشین فرد - دانشجوی کارشناسی ارشد، موسسه آموزش عالی آیدانا شیراز

خلاصه مقاله:

امروزه جنبه های اجتماعی شهرها مورد توجه برنامه ریزان شهری قرار گرفته و از اهمیت فراوانی برخوردار است، چرا که با نگاهی بهتاریخ برنامه ریزی شهری می توان شاهد ارتقاء برنامه ریزی شهری از نگاه صرف کالبدی به نگاهی چند بعدی بود که کلیه یابعد را دربرمی گیرد. از طرف دیگر محله نیز به عنوان یکی از ابزارهای برنامه ریزی شهری در طول قرن بیستم برای فایق آمدن بر مسایل شهری مطرح بوده و از دیدگاه های مختلف به آن توجه شده است. در حقیقت محله ها بیشتر از آنکه واحدهای جغرافیایی و کالبدی باشند واحدهای اجتماعی و فرهنگی هستند و از این جهت واحدهای معتبرتری برای برنامه ریزی به حساب می آیند. هدف از نگارش این مقاله پرداختن به ابعاد محله پایدار، شناخت معیار های پایداری در مقیاس محله و همچنین تجزیه و تحلیل شاخصهای پایداری در سطح محله ی پاسداران در شهر شیراز به روش توصیفی- تحلیلی، میدانی و اسنادی بوده و اطلاعات لازم برای شناخت وضع پایداری این محله از طریق پرسشنامه با استفاده از نمونه گیری تصادفی جمع آوری گردیده است. محله ی پاسداران شیراز را براساس معیار های پایداری می توان یک محله ی پایدار دانست که محصول برنامه ریزی شهرسازان معاصر است. معیارهایی که در این پژوهش به عنوان معیار های پایداری محله مورد بررسی قرار گرفته اند، طبق مبانی نظری تحقیق عبارتند از: هویت و سرزندگی، تنوع، حسرتعلق مکانی، امنیت اجتماعی روانی، دسترسی، اختلاط کاربری، تراکم بهینه و ظرفیت قابل تحمل محله.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، توسعه پایدار شهری، محله، محله پایدار، شاخص های پایداری، محله ی پاسداران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/661863>

